

1. Magyar költők

Egy költő munkásságát sokszor könnyebb megérteni, ha ismerjük az életrajzát is. Egy rövid összefoglalóban bemutatunk három magyar költőt a felvilágosodás és romantika korából. Feladata a dokumentum elkészítése az alábbi leírás és minta alapján. Munkájához használja fel az UTF-8 kódolású *eletrajzok.txt* szövegállományt, valamint a *berzsenyi.jpg*, a *kazinczy.jpg*, a *kolcsey.jpg*, az *ido.png* és a *minta.png* képállományokat!

1. Hozza létre szövegszerkesztő program segítségével az *eletrajz* állományt a program alapértelmezett formátumában az *eletrajzok.txt* állomány felhasználásával! A dokumentumban ne legyenek felesleges szóközök és üres bekezdések!
2. Legyen a dokumentum álló tájolású és A4-es lapméretű! A bal és a jobb margót 2,75 cm-re, a felső margót 2,5 cm-re, az alsó margót 2 cm-re állítsa be!
3. A dokumentumban mindenhol Times New Roman (Nimbus Roman) betűtípussal jelenjen meg a szöveg! Az élőfej, élőláb legyen 13, az életrajzi leírások szövege pedig 10 pontos betűméretű!
4. A dokumentum élőfejében az első oldalon a „Magyar költők életrajza”, a második oldalon „Felvilágosodás és romantika” jelenjen meg a mintának megfelelő stílussal és elrendezéssel!
5. A dokumentum élőlábjában alkalmazzon automatikus oldalszámozást!
6. Az oldalszámok elé szúrja be a *minta.png* képet! A kép szélességét állítsa 4, a magasságát 0,5 cm-re! A képet tükrözze a mintának megfelelően, és helyezze el az oldalszámok után is!
7. A költők életrajzánál minden bekezdés első sorát húzza be 0,6 cm-rel! A bekezdések előtt 0, utána 3 pontos térkört állítson be, és a sorköz egyszeres legyen! A szöveg elrendezése sorkizárt legyen!
8. A költők nevét, születési és halálozási dátumát a költőkről szóló bekezdések elején állítsa félkövér stílusúra!
9. A költők képeit helyezze el a mintának megfelelően! Az oldalarányok megtartása mellett a képek magasságai legyenek egységesen 4 centiméteresek!
10. Szúrjon be a szövegbe egy oldaltörést, hogy a Kölcsey Ferencről szóló bekezdések a második oldalon kezdődjenek!
11. A második oldal alján készítse el az *ido.png* kép és szövegdobozok segítségével a minta szerinti időszalagot! A szövegdobozok érintsék, de ne fedjék egymást, és színezésükre az élőfejben alkalmazott szürke színt használja! A szövegdobozok azonos magasságúak legyenek, és elhelyezésük, szélességük az időtengelyen a költők születési és halálozási évszámát mutassa!

40 pont

Minta a Magyar költők feladathoz:

Felvilágosodás és romantika

Kőlcsey Ferenc (1790–1838) Széchenyiren (Szigliget megye) született. Szülei középpontok nemesek, anyja erdélyi. Gyermekkorban limit szövdményként felépő betegségekben vesztette el fél szemét világát. Tizenkét évesen árva maradt. Sokat betegeskedett, törékeny testalkatú ember volt. Házasságot nem kötött, de testvére halála után annak fiait, Kőlcsey Kálmánt saját gyermekeként, orokosként nevelte.

Tanulmányait Debrecenben, a református kollégiumban és a pesti egyetemen végezte (jogi tanulmányai mellett filozófiai és halgatót 1808-09). Itt és olvasott németül, görögül és latinul, de jogi felkészültsége is kiváló volt. Még debreceni diákként szoros barátságot kötött a kor később ismert lett közeleti szereplőjével, Szemere Pállal. Együtt kezdtek hozzá a felvilágosodás kori francia irodalom és filozófia tanulmányozásához, és egyes művek fordításához. Debreceni diákként, Sokonai temetésén ismerkedett meg Kazinczy Ferencel, az ő szülőjére fordult az ókori görög irodalom és filozófia felé.

Nyelvjáratás A nyelvújítás harcában Kazinczy felkérésére Szemerevel közösen írtak a Felelet a Mondolatra (1815) című pamfletet – válaszként az orológusok támadására (Mondolát). Tulajdonképpen ez a munka tette országosan ismert nevet. Ekkor az ártó baráti kapcsolatot fűzte Kazinczy „pesti trüsz”-ához is (Szemere Pál, Vitkovics Mihály, Horvát István). Kazinczyt hosszú időn keresztül mestereként tisztelte, viszonyuk az 1820-as évektől hidegült el (levelezésük, mely korábban szinte folyamatos volt, már 1817-ben megszakadt). A mester nem értett egyet tanítványa irodalmi és politikai szemléletváltásával, a romantika és a politikai radikalizmus felé fordulásával.

Élete végéig gazdálkodott család bírokban (Álmosd, Szédenyter, Szarmácske), de emellett szerepet vállalt a korabeli kulturális, irodalmi életben és a megyei politikai közéletben is. Írásainak egy részét az 1817-ben indult, Döbrentei Gábor szerkesztette Tudományos Gyűjteményben jelentette meg, később maga is szerkesztett Szemerevel közösen irodalmi-esztétikai folyóiratot Élet és Literatura címmel. (A folyóiratnak öt kötetet jelent meg, rendszeresen időközönként 1826–29 között.)

Közéleti-politikai tevékenysége Kőlcsey a reformkori magyar politikai élet egyik kimagasló egyénisége volt, az 1820-as évek végétől kezdve aktívan politizált, az 1832–36-os országgyűlésen Szatmár megye követe volt az alsóházban. Országgyűlési beszédét őrzi Országgyűlési naplója. Több fontos kérdésben – jobbjelvezetabszabadság (örökös megváltás), magyar nyelvhasználat, vallási türelme, szőlészabadság, az úrszék eltorlósítása – mondott beszédet nemcsak a magyar reformkori politikai élet fontos dokumentumai, hanem a szónoki beszéd gyönyörű példái is egyben. Kérlelhetetlen érvet, szónoki stílus, haladó eszméisége a politikai ellenzék és az országgyűlési ifjak egyik kedvencévé tette. Tevékenységét sem az udvar, sem megye konzervatív vezetése nem nézte jó szemmel, s még az országgyűlés berekesztése előtt visszavonulást követ megbotátást (1835), mivel követésével – utasítása szerint szavazni. Ekkortól szinte remegeti magányban élt család bírokban, Szarmácskén. Az 1832–36-os országgyűlés feloszlása után megkezdődött az ellenzékkel való leszámolás, perbe fogták többek között Kossuth Lajost (már az országgyűlés ideje alatt) az Országgyűlési Tudósítások szerkesztése és terjesztése miatt és báró Wesselényi Miklóst, a reformpárti politikai ellenzék vezéralakját. Kőlcsey Kossuth ügyében feliratot írt (1836), Wesselényinek pedig jogi képviselése, védelmére készült.

A közéletből való kényszerű visszavonulás nem jelentett Kőlcsey számára szakítást a politizálással. Hivatalos ügyekben lett utazása során megfázott, és ismétlet megbetegedett. Amúgy is gyöngye szervezete már nem bírt ellenállni az újabb betegségeknek, 1838 augusztusában, 48 éves korában meghalt.

Év	Kőlcsey Ferenc	Berzsenyi Dániel
1750	0	0
1760	0	0
1770	0	0
1780	0	0
1790	0	0
1800	0	0
1810	0	0
1820	0	0
1830	0	0
1840	0	0
1850	0	0

Magyar költők életrajza

Berzsenyi Dániel (1776-1836) nyugat-dunántúli jónóddi középpontok nemesi családban született Hetény (mai neve Egyházasbénye). Családjában a hagyományos nemesi élet és nemzeti felismerés megfázott elemétől sajátította el a gazdasági, a családunk és jól megérti a görög és római klasszikusok tanulmányozásával, a hazafias költészetet nem zárta ki a Habsburg-uralkodók iránti hűségét.

1790–95 között a soproni evangélikus líceum tanulója volt. Nem tanulmányi eredményeivel, hanem testi erejével és főkelen természetével tűnt ki tanulóiról közli. Iskolaéletben mégis sokat tűgött szellemi látköre a főleg németek lakta polgárosult városban. 1793-ban pár hétre megszökött Sopronból és katonának állt, majd hamar hazament Hetényre. A rá következő évben apja ismét visszavitte Sopronba, ahonnan ismét megszökött, ezúttal anyai nagybátyjához Nikládra.

1799-ben megpróbált, felesége az akkor 14 éves Dukai Takács Zsuzsanna. Ettől kezdve önállóan gazdálkodott a bírokban, előbb Sömjénben, majd 1804-től Niklán. Gondos, jó gazdálkodó volt, foglalkoztatott a mezőgazdaság általános problémáit (A magyarországi mezei szorgalomról). Ekkortól fedezte föl Kris János (a közeli Kisbonyol) evangélikus lelkész, Kazinczy Ferenc barátja), hogy Berzsenyi versírásával foglalkozik. Műveinek első gyűjteményét, hevenet verset ő juttatta el Kazinczyhoz 1808-ban, aki válaszában ödök írásra biztatta Berzsenyit.

Költőmennyét először 1813-ban jelentetik meg nyomtatásban, de már az előző években is levelezési és személyes kapcsolatba kerül a szellemi-irodalmi élet számos fontos egyéniségével: Kazinczy Ferencel, Vitkovics Mihállyal, Szemere Pállal, Kőlcsey Ferencel. Bár Berzsenyi jól ismerte Kazinczyt, és a pesti trüsz tagjaival is többször találkozott, s foglalkoztatott a társadalmi, közéleti kérdések, nem volt igazi közéleti ember. A reformkor küzdelmeit inkább kívülről szemlélte, de néhány korabeli politikussal (pl. báró Wesselényi Miklóssal) jó barátságban volt. Politikai nézetekben alantvalói hűség, nemesi szemlélete a felvilágosodás eszméivel keveredik, ugyanakkor vívódó, önmérségtől, befelé forduló alkata miatt is sok kérdésben eltérő a véleménye a reformerektől. Napóleont példálant gyűlölte, Ferenc császárt jó uralkodónak tartotta.

Kazinczy Ferenc (1759-1831) a Bihar megyei Érsimlénben született, nemesi családban. Sirospatakon végezte, filozófiai, jogot, teológiát halgatót. Joggyakornokként dolgozott Kassán, Eperjesen és Pesten 1779-1784 közt. Pesttől tartózkodása idején jofimista volt. Itt ismerkedett meg Ráday Gedeonnal, akitől a rimés idomérkezés (nyugat-európai) verselés szabályait tanulta meg. 1784-ben a miskolci szabadságimóves páholy tagja lett Orpheus diátkén.

1788-ban Batányi Jánossal és Baróti Szabó Dáviddal közösen megindította az első magyar folyóiratot, a Magyar Museumot, de már a nyitó cikk körül viták keletkeztek Kazinczy és Batányi közt. Kazinczy végül kivált a lapról, és két év múlva önálló lapot szervezett Orpheus címen, mely 1790-91-ben mindössze nyolc számat élt meg.

1794-ben belépett a Martinovics által szervezett Reformátorok Titkos Társasága nevű titkos szabadságimóves páholyba. Még ebben az évben letróztatták, a jakobinusok perében először halálra és jószágvesztésre, majd bizonytalan idejű várfogságra ítélték. Hat és fél évig raboskodott (2387 nap) Spilberg, Kufstein majd Munkács börtönében. A fogság éveiben tanult, írt és fordított. 1801 júniusában szabadult.

1804-ben feleségül vette a nála husz évvel fiatalabb Turók Sophie-t, és Bányácskára költöztek, melyet Széphalomnak nevezett el. Zemplén megye levéltárosa lett napi tíz garas fizetéssel. 1828-ban Pestre utazott az Akadémia előkészítése ügyében, de nem kapta meg a titkári állást. 1830-ban az Akadémia tagjává választották. Anyagiilag szinte teljesen tönkre ment a családját sújtó állandó pereskedésben. Utolsó éveiben írt emlékiratait – Pályám emlékezete, Fogságom naplója (1828) és utóirása, az Újja Pannohalmára, Esztergomba, Vácra (1831) – még élvezetes olvasmányok. 1831-ben a felvidéki kolerajárvány egyik áldozataként halt meg. Széphalmi házának kertjében temették el.